

Ud over at videreføre den gældende retstilstand på dette punkt præciseres det med lovforslaget, at det forhold, at forbrugeren ikke modtager de fornødne oplysninger, i sig selv kan påberåbes som en mangel, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 7 (den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 4, 2. led).

Sælger skal efter den foreslåede bestemmelse sikre sig, at forbrugeren får *de fornødne oplysninger* om de nævnte forhold. Sælgers oplysningspligt relaterer sig dermed i første omgang til standardoplysninger vedrørende salgsgenstanden. Navnlig ved salg af standardvarer må sælger i mangel af særlige holdepunkter for andet kunne gå ud fra, at forbrugeren har brug for de oplysninger, der i almindelighed er nødvendige for, at en gennemsnitlig forbruger er blevet oplyst i tilstrækkeligt omfang. Omfanget af oplysningspligten må således som udgangspunkt bero på en objektiv vurdering af, hvilke oplysninger der i almindelighed er af betydning for den sædvanlige anvendelse mv. af produktet.

Konkrete forhold kan imidlertid medføre, at der i visse situationer bør gives yderligere oplysninger. Dette vil navnlig kunne tænkes, såfremt der er tale om køb af ikke standardiserede varer, eller hvis forbrugeren konkrete tilkendegivelser viser sælgeren, at forbrugeren agter at anvende varen til et særligt formål, hvortil der kræves en vejledning, der ligger ud over det sædvanlige. Konkrete omstændigheder ved købet kan på den anden side også føre til, at oplysningspligten er mindre vidtgående end ellers, eksempelvis hvis forbrugeren som fagkyndig har særlig viden omkring det pågældende produkt.

Afhængig af, hvilke varer der udbydes, og hvilke persongrupper der i almindelighed efterspørger de pågældende varer, kan oplysningspligten endvidere tænkes opfyldt ved, at forbrugeren henvises til, hvor der let tilgængeligt kan findes oplysninger om varens anvendelse mv. Er der eksempelvis tale om salg af edb-software, kan sælgerens oplysningspligt efter omstændighederne anses for opfyldt ved, at der gives forbrugeren oplysninger om, at installationsvejledning kan hentes et nærmere angivet sted på Internettet. I så fald er sælgers oplysning om den pågældende web-side tilstrækkelig, forudsat at oplysningerne på web-siden er fyldestgørende.

Sælgers forpligtelse til at stille de fornødne oplysninger til forbrugeren om rådighed angår ikke alene indholdet og omfanget af oplysningspligten, men også oplysningernes form, idet oplysningerne skal gives forbrugeren på en let tilgængelig måde. Brugsanvisninger skal således bl.a. være udformet på et sprog, forbrugeren kan forventes at forstå.

Bestemmelsen foreslås ikke gjort præceptiv. Sælgeren har dermed mulighed for konkret at indgå aftale med forbrugeren om, at vedkommende ikke modtager de pågældende oplysninger eller modtager dem på et fremmed sprog. Bestemmelsen er således ikke til hinder for, at der eksempelvis ved salg af brugte genstande, hvor den oprindelige brugsanvisning er bortkommet, indhentes samtykke fra forbrugeren til, at brugsanvisning ikke følger med salgsgenstanden.

Tilsidesætter sælgeren sin forpligtelse efter den foreslåede bestemmelse, betragtes varen som mangelfuld, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 (den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 4, 2. led). Der foreligger således en mangel ved salgsgenstanden, hvis forbrugeren hverken fra sælger eller via materiale fra tidligere salgsled modtager de pågældende oplysninger. Tilsvarende gælder, hvis der nok er stillet oplysninger til forbrugeren om rådighed, men disse er fejlbehæftede eller utilstrækkelige. I så fald har forbrugeren heller ikke fået de fornødne oplysninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, stk. 2, dog uden at anvende samme terminologi. Direktivet opstiller således formodninger for kontraktmæssighed, mens der efter den foreslåede bestemmelse opstilles nogle krav, som skal opfyldes, medmindre andet er aftalt.

Som anført ovenfor, forekommer det formentlig ganske ofte, at der i parternes aftale ikke eller kun i begrænset omfang er taget stilling til, hvilke nærmere krav salgsgenstanden skal leve op til. I sådanne tilfælde må mangelsvurderingen foretages på baggrund af mere generelle kriterier vedrørende varens egenskaber mv, som er angivet i den foreslåede bestemmelse.

Som ligeledes anført ovenfor, er de angivne kriterier udtryk for en eksemplificering af de elementer, der efter gældende ret kan udgøre en mangel i medfør af det generelle mangelsbegreb i den nuværende § 76, stk. 1, nr. 4. Der er således ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet nogen realitetsændring.

De opstillede kriterier er endvidere ikke udtryk for en udtømmende opregning, men alene en angivelse af visse centrale principper, der bør indgå i mangelsvurderingen i tilfælde, hvor parternes aftale ikke indeholder tilstrækkelige angivelser om, hvilke krav forbrugeren kan stille til varens egenskaber. Er varen ikke i overensstemmelse med et eller flere af kravene i bestemmelsen, og er dette ikke begrundet i parternes aftale, skal varen anses som mangelfuld, jf. den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 4, 2. led. Selv om alle kriterier i bestemmelsen er opfyldt, udelukker dette imidlertid